

Osmošolski Krik, posebna izdaja, letnik XXVII, šol. leto 2000/01

OSMOŠOLSKI
KRIK

Težko je skriti nervozo, ki se je počasi zalezla v vse pore, ki še niso napolnjene z znanjem. Verjetno delite mnenje z menoj, da je že skrajni čas, da zadnjič zazvoni zvonec in da za nekaj časa pozabimo na šolsko delo.

A vseeno, konec šolskega leta je za marsikoga čas, ko potegne črto pod vsem, kar je v preteklosti počel. Ne glede na uspeh ali neuspeh je žetev rezultatov v preteklosti pomembna in bo vplivala na razvoj prihodnosti.

Marsikomu je že dolgo nazaj zmanjkalo časa in ksreči je še nekaj dni, da skupaj rešimo zaostanke. Večina pa se je z rednim, predvsem pa uspešnim delom izognila težavam pred koncem leta.

Ne glede na uspehe in neuspehe posameznikov ocenjujem letošnje leto kot uspešno, še posebej, če nanizamo uspehe, ki ste jih dosegli s svojim znanjem in sposobnostmi na srečanjih in tekmovanjih. Nenazadnje gre za potrditev vsega, kar se v šoli počne.

Rezultat vaših prizadevanj in pridnosti, znanja in izkušenj, ki smo jih prispevali mi, je to, s katerim se lahko pohvalimo. Vam je to popotnica v življenje in k novim še boljšim uspehom.

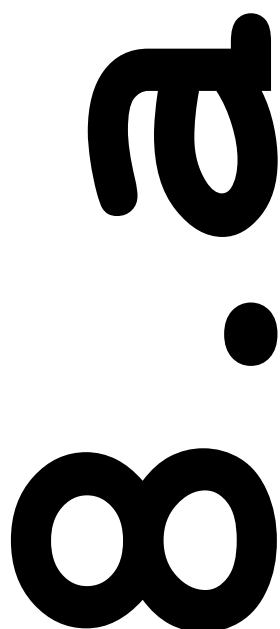
Ni bilo lahko in enostavno, a smo skupaj premagali, oziroma nekateri še premagujemo zadnje ovire.

Vsi skupaj, delavci šole in vi, dragi osmošolci, smo z doseženim lahko zadovoljni in zahvala ob koncu uspešnega šolskega leta velja vsem, ki so s svojim delom dodali kamen v mozaiku. Vi na pomembni prelomnici v življenju, mi pa v mozaik izkušenj.

Čestitke tudi staršem, ki so vam stali ob strani.

Na tej prelomnici vam želim, da se vam na poti, ki ste si jo zamislili, izpolnijo želje in izpolnijo obljube, ki ste si jih zadali.

Ravnatelj Aleš Žitnik

Rekorderji v našem razredu

Aleš 1: najbolj modre oči
Klemen 1: najdaljše noge
Tjaša: najmirnejša
Miha: največji, najmočnejši in najtežji
Blaž: najboljši DJ
Teja: najmlajša
Kristina: najboljši športni dosežki
Grega: najboljši vratar pri nogometu
Matjaž: najtišji
Anita: največji igralski talent

Matic: najbolj navdušen tehnik
 Gaber: največkrat opravičen spraševanja
 Erik: najmanj v šoli
 Nejc: največkrat pripeljan v šolo s kolesom
 Matija: največ priznanj
 Ana: najbolj bleščeč nasmeh
 Damjan: največji proizvajalec "plonkcev"
 Klemen 2: najboljši košarkar
 Mateja: najglasnejša
 Vanja: najbolj uspešna pri kemiji
 Andraž: najprizadevnejši gasilec
 Ema: največja oboževalka skupine HIM
 Aleš 2: najboljši oponaševalec Zoisa (TV Dober dan)

Šlager našega razreda: **ODSKOČNA DESKA**

Prvič: V daljnem petem razredu se je zgodilo nekaj, kar imam še danes v spominu. Bili smo pri telovadbi in skakali smo s trampolinom in odskočno desko. Potem pa je učitelj odšel telefonirat, odskočno desko pa obrnil. Prišel je sošolec in začel skakati po njej; kar naenkrat pa: plenk, plenk, resk ... deska se je zlomila. Učitelj se je vrnil in opazil, da je deska pokvarjena. To je napisal v dnevnik in potem je bilo v našem razredu zelo pestro.

Gregor Hain

Drugič: V petem razredu smo bili zelo razposajeni. To pomeni, da v glavi nismo imeli prostora za pamet, ampak za same neumnosti. Tudi telesna vzgoja s seznama naših vragolij ni bila izvzeta. Tako je neki učenec (vesekdo) skakal po narobe obrnjeni deski.

Posledica: skrivljene vzmeti in nekaj živčnih zlomov.

Damjan Peternelj

Tretjič: Spominjam se, ko je nekoč sošolec pri

telovadbi obrnil odskočno desko okrog in skakal po njej. Deska se je po mnenju sošolca nato od ponižanja, ker ni skakal po pravi strani, sama polomila...

Klemen Prosenjak

Četrtrič: Začela se je ura telovadbe in pripravljali smo se na salte. Privlekli smo odskočno desko, blazine, trampolin. Učitelj je rekel, naj se gremo ogret, to je teč pet krogov. Šli smo. Medtem pa je Miha skočil na desko, ki je bila obrnjena narobe. Nekaj je počilo - in to je bilo to: zlomila se je. Učitelj ga je videl in Miha je bil že spet stalni gost v dnevniku..

Matic Jovanovič

Smeh ni greh

Učiteljica biologije (pri uri TPP): Če vidimo ponesrečenca, da na nogi krvavi, z njega potegnemo hlače ali jih raztrgamo in rano lepo povijemo...
 Učenka: Učiteljica, grem lahko po robček, ker mi teče kri...(še ne pove do

konca, ko jo prekine sošolec)

Učenec: Hitro hlače dol!!!

Pri kemiji

Učitelj (ravnokar sprašuje nekoga): Ali veš, kaj bi uporabili za dišave? Eter, ester, alkohol ali kislino?

Glas iz razreda: AMONIAK!!!

(Če vica niste razumeli, pomeni, da imate kemijo cvek!)

Slovo

Naš razred se je od vas poslavljal začel,
spominov polno bo s te šole vzel,
spominov na tiste dni,
ko bili smo še sošolci mi.

Sedaj krenili bomo svojo pot,
pot v ta nori svet zablod,
in upali, da nekoč pa vendarle,
da nekoč zopet srečamo se.

Gregor Hain

Pogovarjamo se

Ste se že kdaj želeli pogovarjati o svojih težavah? Ste se želeli pogovoriti, pa vas nihče ne posluša?

-Mami!

-Kaj je? Nimama časa!

-Oči, oči! (Tišina)

Saj res. on je v službi.

Gregor

Pri nas smo se od nekdaj pogovarjali. O problemih in o lepih stvareh. Več seveda o prvih - kot vsi normalni ljudje. Tako je bil zadnji pogovor, ki se ga spomnim, žolčna debata, katere rdeča nit je bila: ZAKAJ NE DOBIM MOTORJA?

Matic

Pred mesecem ali dvema

smo prebrali vse možne informacije o šolah, na katere se želimo vpisati. Brskali smo po revijah, po internetu, hodili na informativne dneve. O tem smo se veliko pogovarjali tudi v šoli, še posebej s psihologom in našo razredničarko, ki sta nam zelo pomagala, vendar pa smo se še vedno morali odločiti sami. V šoli so nam rekli, naj se posvetujemo tudi s starši. Ravno tu pa je nastopil velik problem. Ko sem mami prosil za nasvet, mi je rekla le, da bo najbolje, če se vpišem na gimnazijo. Ko pa sem ji omenil kakšne druge možnosti, mi je odgovorila, naj se pozanimam sam.

Po očetovem mnenju naj bi šel že zdaj delat doktorat, da bi le k hiši prinesel veliko denarja.. Sicer pa se moj fotr na šolo razume tako kot krava na boben. Ko sva z mami prišla z informativnega dneva, me je oče vprašal: "No, ali si se že vpisal?"

In tako je odločitev o vpisu obvisela na mojih ramenih.

Miha

Nekako smo se zapletli v pogovor. Z očetom sva se pogovarjala o šoli. Skoraj pri vsaki stvari sva imela različno mnenje. Oče je rekel, da nas v šoli naučijo premalo in da so učitelji premalo strogi. Temu mnenju sem seveda ostro

nasprotoval. Nikakor nisva prišla skupaj.

Damjan

Zunaj se je pooblačilo. Oči so mi prenehale sijati in spomnil sem se na babico. Nekaj časa sva z Rokom molčala, nato pa sem rekel, da tudi njej lahko posvetiva nekaj besed. Rok se je spomnil, kako je bila dobra in kakšne lepe zlate lase je imela. Jaz pa sem povedal, da me je kdaj poslala v trgovino, ker je šla sama težko, meni pa se ravno takrat ni dalo.

Oba sva bila zelo vesela, da sva lahko govorila o tem.

Matija

Z mami sva se pogovarjali o ljubezni. Povedala mi je, kako je bilo, ko je bila ona takih let kot jaz. Kaj vse so počeli! Več deklet je gledalo za enim fantom, na koncu pa ni bila nobena več zaljubljena vanj.

Tako nekako je tudi pri nas. Lepo je biti zaljubljen, še lepše pa je imeti veliko prijateljic in prijateljev. Z njim se zabavaš in pogovarjaš o rečeh, ki so nam skupne.

-Poglej, kakšne hlače ima! Gotovo so stale celo premožene.

-Kako težek je bil tisti primer v kontrolki. Ali si ga znala?

Teja

The ? side

What it is, to write a poem?
To express yourself?
To confess yourself?
To prove yourself?
Or just to impress everything but yourself?

If I express myself,
they'll think I'm a madman.

If I confess myself,
they'll think I'm a sinner.

If I prove myself,
they'll still think I'm a loser.

And if I impress the others,
I'll become their enemy.

So, what it is, to write a poem?
It can't be all bad.
It can't be all negative.
And I hope joining the most
can't be the only way
to find that out.

Nejc Lebar

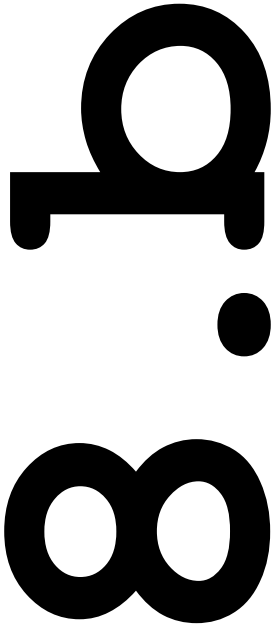
Nejc Lebar, 8. a

The weak filter

From the dark,
fading to the light...
That note is on the wall again,
saying: "CARPE DIEM!" ...again.
By the note,
there's a picture...
A picture of a miner saying:
"I SEARCH, BECAUSE NO ONE SEEKS
WHAT I MAY FIND."
Sadly I get up and start
the machines.
I know, that another minute,
second or hour just makes
a heavier load.
I speed up the machines,
they get louder.
But from all the noise,
the razor sharp creaking
is the loudest.
It's made by the
biggest and hardest
pieces of load.
And this creaking always
makes the fruits of the machines
more bitter after they are consumed.
So, I think, how would I exile the bitter taste,
and question myself:
"WILL THIS SKY EVER CLEAR UP?"
At the end of the day,
the load is too heavy to hold.
Not because I've taken a rest somewhere
in between, but because of
all the hard and heavy
pieces of load that I have left beside.
I lay down to rest...
And then the bitterness comes,
and the light fades...
...to the dark.

Nejc Lebar

Kako smo resni (z leve proti desni)

1. vrsta: Sašo Kremenovič, Miha Zaplotnik, Blaže Vagner, Vlado Vrlinič, Anže Štemberger, Klemen Strniša

2. vrsta: Sanja Vrbanič, Nina Vetrnik, Martina Šepetavec, Mojca Gerjevič, Tadej Česen, DAŠA FABJAN, Boštjan Škofic, Matija Korošec

3. vrsta: Nina Vrhovnik, Tatjana Okoren, Špela Miklavčič, Sanja Vujinovič, Špela Jakopanec, Tajda Krč, Dušan Smrekar, Blaž Batagelj

Osebna izkaznica

Ime: Osmi

Priimek: B

Naslov: OŠ Franceta Prešerna

Kraj rojstva: učilnica zgodovine
pri gospe FABJANOVI

Datum rojstva: 1. 9. 1997

Datum smrti: 15. 6. 2001

Mati: Daša Fabjan

Legalni skrbnik: Marjan Mohorič

Otroci: 10 sinov in 10 hčera

Najljubša opravila: zalivanje ur,
klicanje policije s šolskega telefona,
razbijanje umivalnikov, prekurjevanje voltmetrov...

Hobi: odgovarjanje in skakanje učiteljem po živcih

Tolažba: ko bomo veliki, bomo, bogati. HAHAHHA!

Naš razred

Povedal vam bom nekaj o našem razredu. Večina učencev se nas je poznala že od prvega razreda, saj smo skoraj vsi z Mlake in s Kokrice. Med leti leti smo v naš razred dobivali nove učence, ki so bili prave face. V razredu smo se vsi razumeli. Bili smo kot velika družina. Vsako leto smo bili zelo pridni, razen nekaterih pretefov, odgovarjanja učiteljem, neopravičenih ur in nekaj pisnih opominov. Zamenjali smo tudi kar nekaj učiteljev in učiteljic. Naše življenje je potekalo nekako takole:

5. RAZRED: To je bilo leta 1997, ko smo iz majhne kokriške prišli na to ogromno šolo. Nekateri so se tega zelo veselili, drugi pa malo manj. Prve dneve v kranjski šoli smo bili zelo zmedeni, saj nismo bili navajeni, da se moramo vsako uro predstaviti v drugo učilnico. Ko smo se ravno naučili, kje je neka učilnica, je bil čas za odhod v naslednji razred.

6. RAZRED: To je bilo leto veselja. Učili smo se zelo malo, lenarili pa ogromno. Vendar je vsem nekako zneslo, saj smo vsi

odpekotali v naslednji razred.

7. RAZRED: To je bilo leto, ki smo ga vsi občutili kot najtežje. Dobili smo dva nova predmeta: kemijo in fiziko. Bilo je res zelo mučno. Vendar se je ves trud poplačal s taborom v Murski Soboti. Tam smo se imeli zares super. Tudi naučili smo se zelo veliko (kao). Verjetno smo bili prvi v razgrajanju, saj nas je gospod psiholog kar nekajkrat osebno obiskal.

8. RAZRED: Zadnje leto na šoli. Bili smo veseli, ker smo bili končno glavni,

najstarejši na šoli. Vendar je bilo vseeno težko, še posebej takrat, ko smo se morali odločiti, na katero šolo bomo odšli. Zadnja dva tedna sta bila pravi "suffer". Vsi so zaključevali ocene in pisati smo morali eksterce.

V imenu celega razreda bi pohvalil vse učitelje, ki so nas strpno prenašali vseh osem let, še posebej pa našo razredničarko Dašo Fabjan.

In sedaj bomo odšli na zaslužene POČITNICE.

Matija Korošec

Poznali smo jih tudi kot

Blaže Vagner: Buco the man

Tadej Česen: Tedi

Dušan Smrekar: D. S. Smrekca

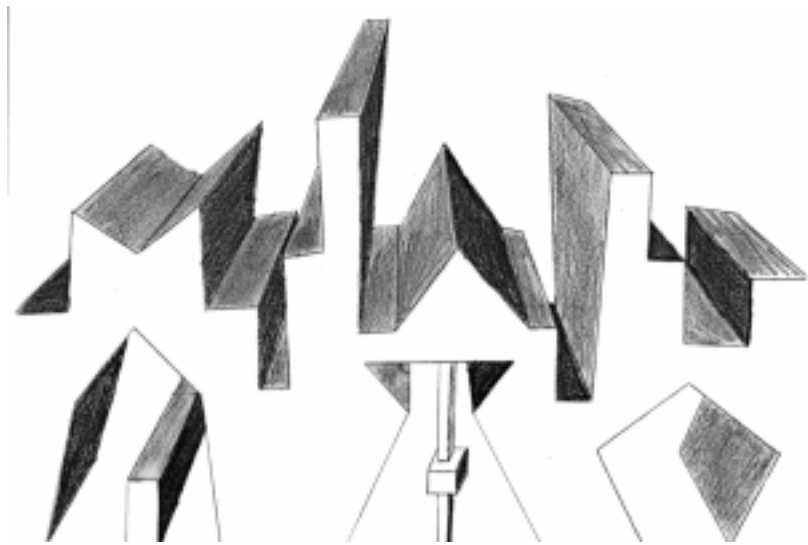
Matija Korošec: Cariocca

Sašo Kremenovič: Smex

Anže Stemberger: Jack

Nina Vetrnik: Vetrnica

Vlado Vrlinič: Reper

Kristina Gornik, 8.a

Za sceno

Med najbolj smešne dogodke in gotovo tudi med tiste, ki jih bomo pomnili vse življenje, spada pripetljaj iz časov, ko smo obiskovali sedmi razred.

Na šoli smo dobili telefonsko govorilnico. Nekaj dni je bila najbolj zanimiv objekt na šoli, a najverjetneje bi jo hitro pozabili, če se ne bi dva osebka iz našega razreda (najbrž bi rada ostala anonimna) odločila, da bosta preverila uporabnost govorilnice v primeru klica v sili. Odpravila sta se torej

klicarit edine številke, za katere ne rabiš denarja, torej policijo, gasilce in reševalce.

Glavni odmor je minil v znamenju več ducatov klicev na prej omenjene ustanove. Ni minila ura, ko so se na šoli pojavili policisti. Vedno navzoče priče so bile sposobne imenovati razred, ki je bil kriv za to vragolijo. Naslednjo uro smo morali na listke napisati, če vemo, kdo je to ušpičil. Ko je že vse kazalo, da nam bo stvar uspelo prikriti, je na

zadnjem listku pisalo ... imena ne bomo omenjali, da ne bi prišlo do bratomorne vojne v razedu. V glavnem, ime storilca je bilo izdano. V razredu se je našel kvizling. Učiteljica je na listku imenovani osebek zgroženo vprašala: "Zakaj si to storil?"

Z malo oklevanja je prišel nedvoumen odgovor: "ZA SCENO!"

IAIRRN (ime avtorja iz razumljivih razlogov neznano)

U Osebna izkaznica

Ime in priimek: 8.c

Vzdevek: Carji

Rojstni dan: 1. 9. 1993 (porod je trajal tri ure)

Rojstni kraj: Kranj, Tla pod zemlo 49

EMŠO: 01099993555812

Oče: g. ABAZA

Mati: ga. GODNIČ

Hčere in sinovi: Ana, Petra, Peter, Rado, Urša, Anja, Aleš, Igor, Mateja, Eva, Goran, Žana, Nina, Nejc, Danilo, Špela, Anže

Polsestre in polbratje: Petar Dimič, Leja Kuč, obe

Pantovičke, Karmen
 Peternelj, Ajda Slavec,
 Leonard Gashi, Dejan
 Radojkovič, Sašo Rihar,
 Matej Matelič, Elvira Gole,
 Jovan Zec, Sašo
 Kremenovič, Aleš Bogataj,
 Matija Majdič

Tete in strici: Tavželj,
 Tomaževič, Sitar, Lunder,
 Verber, Žbogar, Fabjan,
 Mohorič, Toporš, Perko,
 Koblar, Škarabot,
 Prevodnik

Mrzle tete in strici:
 Knapič, Martinuč, Šumi,
 Teran, Štirn, Osredkar,
 Holy, Sajovic, Poljanec,
 Žumer, Koločvari

Dan smrti: 15. 6. 2001

Kraj smrti: Kranj, Tla nad
 zemlo 0

Tjaša Dolžan, 8.a

Ali nas prepoznate?

ANA: Upa, da bo nekega jutra v zrcalu zagledala sebe kot Telebajska.

PETRA: Ke ste usi? Zakva ste tko mejhni?

PERO: Vedno mi stoji ob strani moj zvesti prijatelj ... gips!!!

RADE: Že dve uri prej nam reče: "Dober tek."

URŠKA: Lepa sem ... z očali.

ANJA (vedno vzgojna): No, pa ne delej mi sramote po Kranj!

ALEŠ: Edina stvar, ki ga ne dolgočasi, je računalnik.

IGOR: Naš mladi novinar, ki nam vse "zrihta":

MATEJA: Želodec brez dna.

EVA: "A je že konc malce? Jest pa še nisem pojedla!"

GORAN: On je naša razredna "MRGA".

ŽANA: Rojena igralka. To dokazujejo njene igralske mišice.

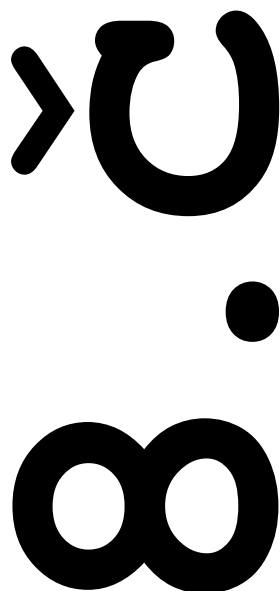
NINA: Naslednica Vanesse Mae.

NEJC: "Pozdravljeni! Sem Živčko Živček, imenovan tudi Živčna razvalina."

DANILO: Razredni fusbaler, ki napreduje hitreje kot Ronaldo.

ŠPELA: Njen osebni slog je hitro govorjenje (100 besed v sekundi).

ANŽE: Podira rekorde v zapisih v dnevnik.

Domača naloga (Odštekano na kvadrat)

Moja naloga je, da opišem naš razred. No, saj ravno to je problem, ker o njem nič ne vem, saj sem prišel vanj prepozno. Vem le to, da se imenuje 8. č in da je naša razredničarka gospa Mojca Smrke, učiteljica angleščine.

V našem razredu so tudi učenci. So punčke in fantki. Punčke so ženskega spola, fantki pa so moškega spola. V Sloveniji je veliko šol; naš razred hodi v šolo v Kranj. Včasih se radi igramo, včasih pa ne. Včasih se imamo radi, včasih pa ne. Med poletnimi počitnicami ne gremo v šolo, ker so takrat počitnice. Takrat smo otroci doma

in učitelji tudi. Učenci in učitelji ne stanujejo v isti hiši.

Med malico jemo malico. Šolska ura traja petinštirideset minut, šolski odmor pa manj. Med odmori se ne učimo, ker to delamo že med uro. Ko se prične pouk, poslušamo učitelja ali pa tudi ne.

Učitelji so nezanimivi. Učenci so včasih nagajivi, včasih pa ne. Na primer v soboto in nedeljo, ker takrat ni pouka.

Doma nimam malice, vendar imam zajtrk, kosilo in večerjo. Doma je hrana bolj okusna, ker jo skuha moja mamica. Jaz rad pijem coca -colo, nekateri

pa ne. Ko se končajo počitnice, si ne želim iti zopet v šolo. Nekateri bodo iz osnovne šole odšli na gimnazije, nekateri pa tudi ne. Toda nekateri naši učitelji bodo ostali v osnovni šoli še dolgo. Mi pa ne.

SOKOL

Utrinek

To šolsko leto je naše zadnje skupno leto. V osmih letih smo postali prijatelji, skupaj smo preživljali vesele in žalostne trenutke. Sedaj odhajamo vsak po svojih poteh, v upanju, da se bomo še kdaj srečali. Med seboj si obljublamo še nadaljnje stike, vendar to zagotovo ne bo uresničeno. Vsak gre v drugo srednjo šolo in nekateri potem še dalje; le najboljši prijatelji bomo to še naprej ostali. Na srečo nas je večina iz Kranja (ki ni tako zelo velik) in se bomo še videli. Toda takrat bo to le bežen pozdrav in hitro nadaljevanje v novo življenje.

Nina Urbiha

Naš razred

Res leta hitro nam teko,
saj zdaj že v 8. č-ju smo.
Nam znanje v glave trpajo,
da nam vrzeli krpajo.
Kvadratni, kubični koren,
to znati moram - dobro vem
Pa slovnica in literana mapa,
vse to me za eksterca čaka.
Ko reče kdo mi: "This way!",
mu jaz odgovorim: "O. K."
V teh letih mnogo smo se naučili,
pa tudi dosti kolov prislužili.
A vendar vsi smo zdaj veseli,
da smo tako lepo se imeli.
Kar kmalu prišel bo ta dan,
ko vsak bo šel na svojo stran.
Se trudimo res, kar se da,
saj vsak ima cel kup želja.
Ko zadnjič prag te šole bomo prestopili,
prav vsem učiteljem se bomo zahvalili.

Urša Preisinger

To smo mi

Naš AHA je car,
mu za šolo ni mar,
se za pakom podi,
mu kema smrdi.

SOKOL je en čuden ptič,
zanima ga prav nič.
Z enim zvezkom v šolo hodi,
žvečilne vsakomur posodi.

BOŽIČ brenka na kitaro,
ker prireja rad zabavo,
SARA dobro zna angleško,
petke ne prisluži težko.

SANJA rada ima delfine,
jaz ne najdem prave rime.
URŠA zbira minerale,
HELENA poje madrigale.

Tekvando AIDA obvlada,
KUSIČ vedno rad naklada,
TANJA živce bo zgubila
in bo Nedžata krivila.

MRKI Metaliko nabija
in za fusbalo rad navija.
NINA fuša, da je kaj,
NEDŽAT bo postal lakaj.

To le nekaj nas je asov,
ki končal smo osem klasov.
Šolo bomo zapustili,
se po svetu razgubili.

Lea Likožar

Osmošolska ljubezen

V šoli nad nami
učitelji norijo,
saj zaradi ljubezni
ocene že trpijo.

Norišnica je tu pri nas,
posebej še spomladi,
a le uživajmo sedaj,
dokler smo še mladi.

Vsaka punca v šoli
za nekom leti,
si močno želi,
da ga osvoji.

Vročica jo zajame,
ko pogled ji podari,
ko svinčnik ji posodi
in pogleda jo v oči.

Ljubezenske težave
rešujemo vsi,
tako smo zaposleni,
da glava nas boli.

Ljubezen je bolezen,
vsak za njo zboli,
zato v našem 8. č
na smrt smo bolni vsi.

Eva Červinski

Naš razred

8.

Razred 8.d se je rodil 1.9.2000, točno prvega dne pouka, ko je več sto učencev vstopilo v šolo. Naš 8.d jih je dobil 21, "skoraj" vseh na smrt lenih učencev. Učitelji in učiteljice so si nas predstavljali kot normalen, priden in dokaj miren razred. A letos, že v začetku šolskega leta, smo se izkazali. Nekaterim so se ocene višale, nekaterim (večini) pa močno nižale. To se je učiteljem te šole zdelo zelo čudno, a so vedno upali, da nas daje le "kratko obdobje pubertete".

Po nekaj mesecih so učitelji opazili in spoznali, da je naša "puberteta" kar dolga in da se ne bo nič spremenilo. Vsi so se držali za glavo že, če so le slišali besedo 8.d! Kritizirali so nas in grdo gledali. Mi svojeglavci, pa smo še naprej nadaljevali s traparijami in odgovarjanjem.

Našo razredničarko, Viko Šuštar, so učitelji že pri malici iskali, da bi ji poročali o naših najnovejših dosežkih! Prišel je tudi čas, ko je v našem dnevniku pričelo primanjkovati prostora za vpisovanje. Veliko učencev je odneslo beležko domov, da so mame lahko dale en svoj avtogram v prostorček pod vpisom.

Sledil je šolski ples v diskoteki Skala za 7. in 8. razrede. Ko smo izvedeli, da ima 8.d prepovedan obisk na plesu, smo bili nekateri zelo jezni in žalostni. Razlog prepovedi

pa je bil športni dan. Naj vam razložim: imeli smo športni dan (plavanje, fitnes, aerobika) in ker nismo hoteli plavati, tudi nismo; čeprav so nas učitelji opozarjali. Nihče ni šel plavat, razen naš Danijel. Takrat smo prvič dobili lekcijo!

Minevali so meseci in konference in nič se ni spremenilo, razen tega, da so opomini kar deževali. Ampak nismo imeli samo lenih učencev, nekateri so bili pridni in so se učili. Nismo delali samo slabih stvari! Naredili smo celo nekaj dobrega: v našem dnevniku je bilo vse manj

vpisov, znašla se je celo kakšna pohvala.

Do konca šolskega leta nas sedaj loči le še nekaj testov in nekaj odgovorov pred tablo. Zato se že pripravljamo na valetu, končni izlet v Gardaland pa je že za nami. Potem pa počitnice! To seveda pomeni, da bo naš 8.d razred razpadel in bo za vedno odšel iz šole. Za nekatere je to vesela novica, za druge pa ne.

Čeprav so nas učitelji imeli za velike razgrajače, je med šolskim letom "padla" tudi kakšna vesela šolska urica! 8.d se je zabaval, se

smejal in užival kljub obetajo počitnice, vsaj Zdaj pa nam lahko še pripombam učiteljev. To pa dokler se ne pojavi učitelji priznajo, da jim bo prav zato, ker je naš razred naslednji razgrajaški vsaj malo dolgčas po nas! vedno držal skupaj! Ko pa razred. bomo odšli, se učiteljem

Ksenija Ferenčak

Izjave učiteljev

MOHORIČ:

1) Že vidim težave...

GODNIČ:

1) V svojih 30 letih učenja še nisem videla tako lenega razreda.
2) Popolnoma... NEpravilno!
3) A se kdo javi??

VERBER:

1) Bom vam ja eno klasično navil!
2) Sej vam ni treba poslušat, sam tih bodte!

FABJAN:

1) Ti mater, to pa še svet ni vidu!
2) Bogami!
3) Če nauš tih, te bom na fertik mero gor ruknla!
4) Tale Hitler je bil pa mal resno *fiu-viu*.

KOLOŽVARI:

1) Spet ste mi vse mašine razsul!

KOGOVSŠEK:

1) Začni delat!

TOPORŠ:

1) Neeeeeeee! Izklop to, boš skuru!

KOBLAR:

1) Vas bom z moko namazala.
2) Moramo beljakovine do konca predelat!

SMERKE:

1) K boste pa vsi utihni, bomo pa nadaljeval!
2) No, zdej se pa vi do konca tole zmente!

ABAZA:

1) Zapisan!
2) Used se, Severjov sin!
3) Kdo spet meče glino po razredu?!

PAVEC:

1) Če bi hotu, bi lahko naredu!
2) Usedte se pa nalogo pripravte!
3) K se bomo pa v srednji šoli srečal, me pa še pogledal ne boste!

ŽBOGAR:

1) Tih bot, drugač bom mogu spraševat!
2) Ej, pa nam ti mogu zdej en teden pred koncam pisan opomin dt no...

Dokaz, da je bil naš razred že od vsega začetka zelo "živahen", je list, na katerega je učenec, ki ga je za to določila učiteljica, med glavnim odmorom

zapisoval "vragolije" sošolcev. Nekaj primerov z lista:

- Davor, Živa in Barbara skačejo gumitvist;
- Špela, Damijan, Jon in Jaka si ne umivajo zob;

- Urša riše na tablo mrliča;
- Jon je Davidu pojedel radirko;
- Rok se valja po tleh;

Urša Petrič

Športni spektakel z NK 8.d

26.04. - 2001: Bilo je hladno in deževno jutro. To nam je skorajda pokvarilo naše načrte za športni dan: načrtovana sta bila turnirja v košarki in nogometu. Igrali naj bi zunaj, saj je bila telovadnica že zasedena (ženska odbojka), a smo se potem pogodili le za nogomet v telovadnici. Na žalost košarke nismo imeli priložnosti zaigrati, saj smo

tu igrali (predvsem s Šavijo) vlogo favorita.

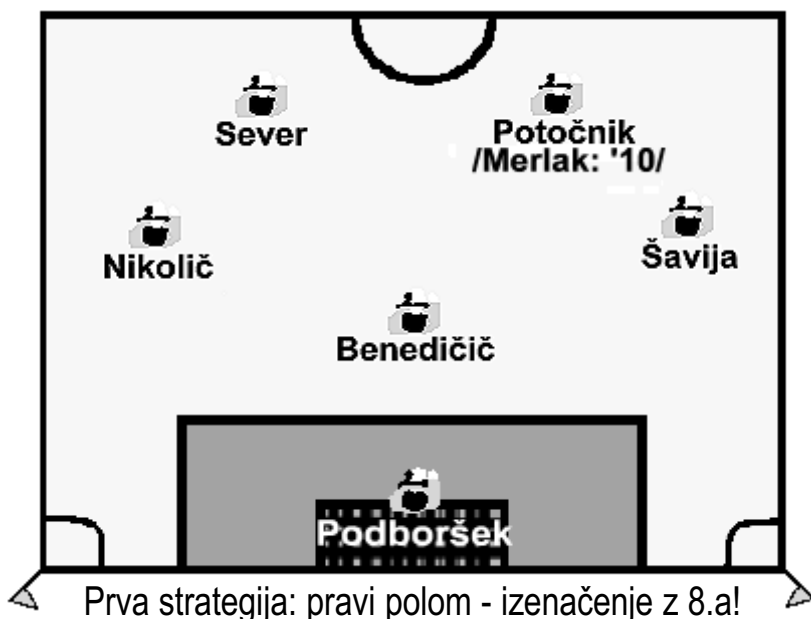
Priprave: Zbrali smo se na tribunah. Med odbojgarskim turnirjem naših deklet – mimogrede je 8.d tudi tukaj povsem uničil konkurenco! – smo načrtovali našo strategijo in izbirali prvo peterko igralcev (in golmana).

Med opazovanjem prvih

dveh tekem (naša ekipa je nastopila šele na tretji) smo že začeli z sposabljanjem naših navijačic in pripravljanjem navijaških plakatov z zelo udarnimi gesli (npr. "hočemo streho").

1. tekma: Sodnikova piščalka je odpiskala konec druge tekme na turnirju in čas je bil za našo prvo tekmo. Pomerili smo se z 8.a. S tremo smo se odpravili proti našemu "prvemu porazu", kot smo nekako pričakovali.

Prvi polčas smo odigrali kar solidno, vendar se nobena od obeh strani ni uspela prebiti v ospredje. Nato pa se je pričel drugi polčas. Že takoj na začetku je prvič "udarila" Slavcova neizprosna leva noga in 8.d je povedel z 1:0. Ta gol je dal naši ekipi krila in priložnosti za gol od takrat naprej ni več

manjkalo. Najlepša za 2:0 se je ponudila Jonu, ki pa Slavcove podaje iz kota zaradi gneče v vratarjevem prostoru ni znal izkoristiti. Zmedo v ekipi je izkoristil nasprotni tabor in po lepi akciji in strelom z glavo je 8.a postavil končni rezultat 1:1. Po tekmi smo bili nad našimi sposobnostmi dokaj presenečeni in odločili smo se, da naslednje tekme igramo na zmago...

Druga strategija: zmagoslavna strategija 8.d!

2.tekma: ...to pa nikakor ni bilo lahko proti našemu naslednjemu nasprotniku, 8.č. Že v začetku srečanja so se pokazale kvalitete

obeh ekip, saj so v zelo kratkem času padli štirje goli: najprej dva za našo ekipo, potem pa izenačujoča gola za 8.č.

Ker pa sta bila gola dosežena na zelo lahek način, smo se odločili za velike spremembe v naši strategiji, predvsem v

Rezultat:

- 1.kolo - 8.d : 8.a (1 : 1)
- 2.kolo - 8.d : 8.č (4 : 3)
- 3.kolo - 8.d : 8.c (4 : 1)
- 4.kolo - 8.d : 8.b (4 : 0)

obrambi. Namesto vratarja Jaka je v gol vstopil Rok. To je bila prelomna točka

te zanimive tekme, saj se je začela res prava borba. Srečanje je bilo napeto vse do zadnje minute, ko je Slavc dosegel svoj hat-trick in 8.č odpravil z rezultatom 4:3 (en gol je dosegel tudi Šavija).

3.tekma: Začele so se kalkulacije. Če smo lahko premagali 8.č, morda lahko osvojimo tudi naslov najboljših nogometašev med osmimi razredi!?! Res smo našega naslednjega nasprotnika, 8.c, odpravili z veliko razliko 4:1, rezultat pa bi bil morda lahko še večji, saj smo sami našteali kar 6

naših golov...

4.tekma: Zadnjo tekmo smo odšli igrati zelo motivirano. Za prvo mesto smo potrebovali zmago in tako smo tudi zaigrali. Dosegli smo 4 zadetke v nasprotnikovo mrežo, naš vratar Rok pa je prvič ohranil "clean sheet", torej je bil končni rezultat 4:0.

Tako smo z borbena igro, srcem in predvsem "težkimi treningi" med telovadbo s trenerjem profesorjem Kogovškom osvojili ta laskavi naslov. Presegli smo vsa pričakovanja in napovedi. Več kot izpolnili smo svoje načrte o predzadnjem mestu... Osvojili smo pokal 8. razredov!!!

OSMOŠOLSKI KRIK

Krik, osmošolska izdaja, letnik XXVII, šol. leto 2000/01

Sodelovali: učenci 8. razredov

Mentorica: Božena Bogataj

Oblikovanje: David Potočnik, 8.d
Damijan Merlak, 8.d

Risba na naslovnici: učenci 8. razredov (arhiv)

Natisnjeno v 150 izvodih

Cena: 100 SIT (z DDV)

Internet: <http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik008r.pdf>

E-mail: krik@-fp.kr.edus.si

OSMOŠOLSKI KRIK 00/01

OSMOŠOLSKI KRIK 00/01